

Закон о робним резервама

"Службени гласник РС", бр. [104/2013](#), [145/2014](#) - други закон и [95/2018](#) - други закон.

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се услови за образовање, финансирање, размештај, коришћење и обнављање робних резерви (у даљем тексту: робне резерве) и услови за формирање, финансирање, размештај, коришћење и обнављање обавезних резерви нафте и деривата нафте (у даљем тексту: обавезне резерве) и обезбеђење и одржавање простора за смештај и чување, као и пословање и управљање робним резервама и обавезним резервама и складишним простором на територији Републике Србије.

Члан 2.

Начела пословања и управљања робним резервама су:

- 1) начело снабдевености и стабилности - да државни органи послују и управљају робним резервама и примењују одговарајуће мере на које су законом овлашћени ради постизања снабдевености и стабилности на тржишту;
- 2) начело тржишног пословања - да се пословање робним резервама врши према условима на тржишту и у складу са принципом једнаког правног положаја свих учесника на тржишту;
- 3) начело пажње добrog привредника - да су субјекти који послују и управљају робним резервама дужни да узвршавају својих обавеза поступају са повећаном пажњом која се у правном промету захтева за ову врсту облигационих односа;
- 4) начело јединствености и функционалности Републичке дирекције за робне резерве (у даљем тексту: Дирекција).

Члан 3.

Робне резерве се образују и користе за обезбеђење снабдевености и стабилности на тржишту у случају:

- 1) ванредних ситуација - елементарних непогода, техничко-технолошких несрећа, катастрофа и других већих несрећа и непогода услед којих наступа или може да наступи прекид у основном снабдевању, или недовољно, односно нестабилно основно снабдевање (у даљем тексту: ванредне ситуације);
- 2) наступања или непосредне опасности наступања озбиљних поремећаја на тржишту;
- 3) ванредног или ратног стања.

Снабдевеност из става 1. овог члана је снабдевеност становништва пољопривредним и прехранбеним производима, лековима и медицинским средствима и производима који су неопходни за живот људи и здравље животиња, као и стратешким сировинама и материјалима за репродукцију од посебног значаја или стратешког интереса за Републику Србију.

Аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе могу, зависно од својих потреба и могућности, образовати робне резерве, у складу са овим законом.

Члан 4.

Робне резерве чине робе које су нужне за обезбеђење снабдевености и стабилности, и то :

- 1) пољопривредни и прехранбени производи и материјал за репродукцију;
- 2) лекови, медицинска средства и опрема за здравствене и ветеринарске установе и друге облике здравствене службе;
- 3) нафта и нафтни деривати;
- 4) опрема и роба за потребе железнице, поште, телекомуникација, енергетике и система одбране;
- 5) остали производи од значаја за обезбеђење снабдевености и стабилности.

Робне резерве могу да чине и новчана средства у домаћој и страној валути, као и хартије од вредности.

Робне резерве су у јавној својини.

Члан 5.

Робним резервама управља Влада.

Управне, стручне и економске послове везане за пословање робним резервама врши Дирекција.

Дирекција има својство правног лица.

Седиште Дирекције је у Београду.

Дирекција може имати посебне организационе јединице изван свог седишта.

Члан 6.

Дирекција је дужна да предузме потребне мере ради благовременог спречавања настанка материјалне штете на

роби која чини робне резерве, укључујући и мере за њихову продају, односно поновну куповину.

Члан 7.

Дирекција послује робним резервама на транспарентан начин, осим у случају података који су у складу са посебним прописима одређени и означени као тајни подаци.

Директор Дирекције прописује степен тајности података, докумената и уговора који се воде, чувају и закључују у вези са пословима управљања робним резервама, у складу са прописима који уређују тајност података.

II. ГОДИШЊИ ПРОГРАМ И ПОСЛОВАЊЕ РОБНИМ РЕЗЕРВАМА

Члан 8.

Годишњи програм робних резерви доноси се за период једне календарске године, по ступању на снагу закона којим се уређује годишњи буџет Републике Србије (у даљем тексту: Годишњи програм).

Годишњим програмом утврђује се:

- 1) врста, назив, количина, односно обим и вредност роба које се образују и обнављају као робне резерве, дају на зајам или у закуп;
- 2) територијални размештај робних резерви;
- 3) капацитет складишног простора за смештај и чување робних резерви;
- 4) услови под којима се одређене врсте и количине робних резерви дугорочније поверају на чување и обнављање;
- 5) инвестиционе потребе;
- 6) потребан износ средстава за извршење Годишњег програма.

Годишњим програмом утврђују се и услови под којима Дирекција може да уговора производњу и испоруку поједињих врста роба ради попуне робних резерви, минимум робних резерви, део робних резерви који ће се, у зависности од потреба, образовати у новчаним средствима, у домаћој и страној валути и хартијама од вредности, као и врсте и количине роба у робним резервама које су неопходне за функционисање система одбране.

Годишњи програм и финансијски план за његово спровођење усваја Влада, на предлог Дирекције.

Дирекција подноси Влади годишњи извештај о пословању робних резерви.

Члан 9.

Пословање робним резервама, и то образовање, обнављање, размештај и финансирање робних резерви, обавља Дирекција на основу Годишњег програма.

У пословању робним резервама Дирекција закључује правне послове, а нарочито уговоре о:

- 1) набавци, смештају, чувају и обнављају робних резерви у циљу постизања снабдевености и стабилности на тржишту;
- 2) давању на зајам роба из робних резерви ради обнављања;
- 3) технолошким процесима над робом у власништву Дирекције;
- 4) донацијама;
- 5) закупу опреме;
- 6) другим пословима из делокруга свог рада.

Ради обнављања робних резерви, као и смањења трошкова складиштења и везаних трошкова, роба из робних резерви може да се даје у зајам заинтересованим лицима.

Робне резерве из члана 4. став 1. овог закона могу се приоритетно дати на зајам министарству надлежном за унутрашње послове, за послове одбране и Војсци Србије, ради обезбеђења основних животних потреба и несметаног функционисања система одбране у условима могућих поремећаја у систему снабдевања.

Влада ближе прописује услове давања на зајам и у закуп поједињих врста роба из робних резерви.

Члан 10.

Средства за пословање робним резервама обезбеђују се:

- 1) у буџету Републике Србије;
- 2) из других извора у складу са законом.

Члан 11.

Робне резерве се образују набавком робе, уговорањем производње одређених производа или робном разменом.

Дирекција је дужна да за потребе министарства надлежног за послове одбране и Војске Србије изврши набавку потребних добара из средстава која ће за те намене определити министарство надлежно за послове одбране на одговарајућој априоријацији и да иста добра складишти, чува и обнавља.

Министарство надлежно за послове одбране може на основу указане потребе по хитном поступку преузети добра набављена на начин прописан у ставу 2. овог члана, закључућем уговора.

Члан 12.

Набавка робе за робне резерве се врши у складу са прописима којима се уређују јавне набавке и рад са тајним подацима, осим у случајевима када се врши откуп пољопривредних производа од пољопривредних производиођача или када би примена поступка јавне набавке довела до откривања тајних података, о чему Влада доноси посебну одлуку.

Члан 13.

Робне резерве се обнављају заменом, продајом, набавком и давањем на зајам ради обнављања.

Продаја робе из робних резерви врши се путем јавног огласа и јавним надметањем, као и преко робне берзе, осим ако Влада другачије не одлучи у случајевима из члана 3. став 1. тачка 2) овог закона, у складу са законом којим се уређује трговина.

Изузетно од става 2. овог члана, у циљу несметаног функционисања система одбране, продаја робе из робних резерви по тржишним условима министарству надлежном за послове одбране и Војсци Србије врши се непосредном погодбом, о чему одлуку доноси Влада.

Члан 14.

Ако се набавља или продаје роба робних резерви која се складишти у јавним складиштима, промет се може вршити и путем робних записа, у складу са прописима којима се уређују јавна складишта и јавне набавке.

III. ФОРМИРАЊЕ И КОРИШЋЕЊЕ ОБАВЕЗНИХ РЕЗЕРВИ НАФТЕ И ДЕРИВАТА НАФТЕ

Члан 15.

Обавезне резерве формирају се за случај када је угрожена сигурност снабдевања Републике Србије енергијом и енергентима услед поремећаја у снабдевању енергијом и енергентима и ради испуњења преузетих међународних обавеза.

Обавезне резерве формирају се, најкасније до 31. децембра 2022. године, у висини 90 дана просечног дневног нето увоза или 61 дан просечне дневне потрошње у Републици Србији, у зависности која количина је већа.

Просечни дневни увоз и просечна дневна потрошња у Републици Србији, као и количине обавезних резерви које се чувају, израчунавају се на основу еквивалента сирове нафте и методологије прописане Директивом ЕЗ 119/2009.

Влада, на предлог министарства надлежног за послове енергетике (у даљем тексту: Министарство) ближе прописује начин, поступке и рокове обрачуна просечног дневног нето увоза, просечне дневне потрошње и количине резерви које се чувају (што укључује и биогорива и адитиве), обвезнике доставе података о увозу, извозу и потрошњи нафте и деривата нафте, као и методологију прикупљања и обраде података у циљу одређивања нето увоза и дневне потрошње.

Обавезне резерве не укључују робне резерве нафте и деривата нафте, количине нафтних деривата у резервоарима возила и осталим саобраћајним средствима, а које служе искључиво за њихов погон, количине деривата нафте које се налазе у складиштима бродова, цевоводима, железничким цистернама, аутоцистернама, складиштима бензинских станица, количине горива ускладиштене код крајњих потрошача, резерве горива Војске Србије, оперативне резерве и друге резерве нафте и деривата нафте.

Обавезне резерве су у јавној својини и њима управља Министарство.

Члан 16.

Обавезне резерве могу се формирати и одржавати у сировој нафти, дериватима нафте и уговорним правима на куповину одређених количина нафте и деривата нафте, при чему најмање једна трећина обавезе чувања резерви треба да буде у готовим производима и то оних поједињих деривата нафте чија је заједничка заступљеност, изражена у еквиваленту сирове нафте, једнака најмање 75% укупне домаће потрошње из претходне године.

Члан 17.

Влада, на предлог Министарства доноси дугорочни план постепеног формирања и одржавања обавезних резерви за период од десет календарских година (у даљем тексту: дугорочни програм).

Предлог из става 1. овог члана Министарство доставља Влади, по претходно прибављеном мишљењу Дирекције.

Министарство прати остварење дугорочног програма из става 1. овог члана и по потреби, уз прибављено мишљење Дирекције, предлаже његово усклађивање са реалним потребама најмање сваке треће године.

Влада, на предлог Министарства ближе прописује услове за обвезнике накнаде за формирање обавезних резерви, капацитете складишта у јавној својини која се користе за потребу обавезних резерви, ближе критеријуме за одређивање структуре и регионалног распореда обавезних резерви нафте и деривата нафте, план и критеријуме инвестицирања и инвестиционе изградње и критеријуме прибављања и давања и узимања у закуп складишта и пратеће инфраструктуре.

Предлог из става 4. овог члана Министарство доставља Влади, по претходно прибављеном мишљењу Дирекције.

Члан 18.

Влада на предлог Министарства доноси средњорочни програм формирања и одржавања обавезних резерви за период од три календарске године (у даљем тексту: средњорочни програм).

Предлог из става 1. овог члана Министарство доставља Влади, по претходно прибављеном мишљењу Дирекције.

На основу средњорочног програма, Министарство уз прибављено мишљење Дирекције доноси годишњи програм формирања и одржавања обавезних резерви за период од једне календарске године (у даљем тексту: годишњи програм обавезних резерви).

Средњорочним програмом из става 1. овог члана утврђује се ниво обавезних резерви, и то:

1) врста, назив, количина, и вредност нафте и деривата нафте, које се формирају и обнављају као обавезне резерве;

- 2) територијални размештај обавезних резерви;
- 3) потребан капацитет складишног простора и објекта за смештај и чување обавезних резерви;
- 4) услови и начин под којима се одређене врсте и количине обавезних резерви обнављају;
- 5) инвестиционе потребе за изградњу складишног капацитета и пратеће инфраструктуре за обавезне резерве и реконструкцију постојећег складишног капацитета;
- 6) потребан износ средстава за извршење програма;
- 7) термин план активности;
- 8) кључне показатеље ефикасности и
- 9) друго неопходно за формирање система обавезних резерви.

Годишњи програм обавезних резерви доноси се најкасније у року од пет дана од дана ступања на снагу закона којим се уређује годишњи буџет Републике Србије.

По утврђивању годишњег нето увоза и просечне потрошње за претходну календарску годину из члана 15. став 4. извршиће се усаглашавање годишњег програма из става 5. овог члана.

Изузетно од става 4. овог члана годишњи програм обавезних резерви за прву годину формирања и одржавања обавезних резерви може да садржи само елементе из става 4. тач. 1) и 2) овог члана.

Члан 19.

Послове у вези формирања, одржавања, инвестицирања и извештавања о обавезним резервама обавља Министарство.

Министарство у циљу обављања послова из става 1. овог члана, врши следеће:

- 1) закључује уговоре о куповини и продаји нафте и деривата нафте ради формирања, одржавања и пуштања обавезних резерви на тржиште у случају поремећаја снабдевања;
- 2) закључује уговоре о правима на опцијску куповину нафте и деривата нафте и уговоре везане за друге финансијске инструменте ради формирања обавезних резерви и ограничавања тржишних и ценовних ризика приликом формирања и одржавања обавезних резерви;
- 3) закључује уговоре о складиштењу обавезних резерви у складу са ратификованим међународним билатералним споразумима;
- 4) закључује уговоре о складиштењу обавезних резерви са складиштарима изабраним кроз послове јавних набавки, са Дирекцијом и са енергетским субјектима који користе резервоаре у јавној својини;
- 5) закључује уговоре о праћењу количине и квалитета обавезних резерви, уговоре о осигурању обавезних резерви од уништења као и другим услугама у вези са обавезним резервама;
- 6) води регистар обавезних резерви;
- 7) прикупља месечни статистички образац о обавезним резервама;
- 8) сарађује и координира са надлежним државним органима ради обављања послова у погледу формирања и функционисања система обавезних резерви;
- 9) представља Републику Србију у међународним телима везано за питања обавезних резерви и сигурности снабдевања нафтотом и дериватима нафте;
- 10) извршава међудржавне уговоре и споразуме који се односе на обавезне резерве;
- 11) извештава Владу о реализацији годишњег програма обавезних резерви;
- 12) извештава Владу о количини, структури, размештају и расположивости обавезних резерви;
- 13) одговара за остваривање дугорочног, средњорочног и годишњег програма обавезних резерви, одређује приоритете и предлаже Влади мере и активности у циљу благовременог извршења програма;
- 14) друге послове неопходне за формирање и остваривање функционисања система обавезних резерви у Републици Србији.

Влада, на предлог Министарства доноси акт којим ближе уређује план и критеријуме набавки у циљу формирања обавезних резерви.

Предлог из става 3. овог члана Министарство доставља Влади по претходно прибављеном мишљењу Дирекције.

Влада може задужити Министарство да формира и одржава дугорочне резерве деривата нафте за потребе Војске Србије.

Резерве из става 5. овог члана формирају се на основу посебне одлуке Владе, а на предлог Министарства одбране и Министарства.

Члан 20.

Дирекција у вези обавезних резерви, у складу са средњорочним програмом и годишњим програмом обавезних резерви, обавља у име и за рачун Министарства следеће послове:

- 1) набавља нафту и деривате нафте у складу са прописима којима се уређује област јавних набавки, односно продаје нафту и деривате нафте ради одржавања и пуштања обавезних резерви на тржиште у случају поремећаја у снабдевању;
- 2) уређује додатне услове за складиштење обавезних резерви и средства обезбеђења за ускладиштење обавезне резерве код енергетских субјеката, који имају лиценцу за обављање енергетске делатности складиштења нафте, деривата нафте и биогорива, а користе резервоаре у јавној својини;
- 3) уређује додатне услове за складиштење обавезних резерви и средства обезбеђења за ускладиштење обавезне резерве код енергетских субјеката, који имају лиценцу за обављање енергетске делатности складиштења нафте, деривата нафте и биогорива, а не користе резервоаре у јавној својини (у даљем тексту: складишари);
- 4) обезбеђује недостајући складишни простор кроз послове јавне набавке у складу са прописима којима се уређује област јавних набавки.

Дирекција у вези обавезних резерви, у складу са дугорочним програмом, средњорочним програмом и годишњим програмом обавезних резерви и уговором о складиштењу закљученог с Министарством обавља следеће послове:

- 1) складишти у својим резервоарима обавезне резерве деривата нафте;
- 2) управља изградњом нових и реконструкцијом постојећих складишних капацитета Дирекције који се финансирају сагласно чл. 21. и 22. овог закона.

Члан 21.

Средства за реализацију средњорочног програма односно средства за формирање, складиштење, обнављање и друге трошкове везане за обавезне резерве, као и инвестиције у складишта и пратећу инфраструктуру, обезбеђују се у буџету Републике Србије, у висини која се за сваку годину одређује законом о буџету Републике Србије у оквиру раздела Министарства.

Средства за реализацију средњорочног програма обезбеђују се у буџету Републике Србије у складу са утврђеним лимитима у фискалној стратегији за текућу годину, са пројекцијама за наредне две године.

Члан 22.

За потребе формирања, складиштења, обнављања обавезних резерви, инвестиција у складишта и пратећу инфраструктуру, као и за друге трошкове везане за обавезне резерве, плаћа се накнада за обавезне резерве нафте и деривата нафте (у даљем тексту: накнада за формирање обавезних резерви).

Члан 23.

Обавезне резерве морају све време бити физички доступне и не могу бити предмет никаквих мера којима би се ограничило њихово располагање, а складишта и инфраструктура за прихват и отпрему обавезних резерви из складишта морају све време бити исправна и уредно одржавана.

Резерве не могу да буду предмет залоге нити обезбеђења потраживања трећих лица према Министарству, Дирекцији или складиштару, као ни предмет било какве употребе, промене намене или убирања плодова без сагласности Министарства.

Обавезне резерве могу да се складиште и на територији других држава с којима је претходно закључен међудржавни споразум о складиштењу обавезних резерви, на основу потписаног уговора са Министарством.

Обавезне резерве других држава које се на основу међудржавних споразума складиште на територији Републике Србије или су у превозу преко територије Републике Србије, не могу бити предмет никаквих мера којима би се ограничило располагање таквим резервама и њихова отпрема с државног подручја Републике Србије.

Члан 24.

Складиштење обавезних резерви, сходно средњорочном програму и годишњем програму обавезних резерви, врши се у складиштима Дирекције и у складиштима енергетских субјеката у јавној својини, сагласно прописима којима се уређује јавна својина.

У случају да су резервоари из става 1. овог члана попуњени, складиштење обавезних резерви се по потреби врши и у складиштима других енергетских субјеката који поседују лиценцу за складиштење нафте и деривата нафте, сагласно одредбама овог закона.

Складишни простор за смештај и чување обавезних резерви обезбеђује се куповином, реконструкцијом, изградњом, променом намене постојећих објеката или узимањем у закуп недостајућег складишног простора у складу са програмима из члана 18. ст. 1. и 3. овог закона.

Обавезне резерве могу да се складиште у истом резервоару са резервама других корисника по претходно прибављеној сагласности Централног складишног тела из члана 19. став 1. овог закона.

У случају из става 4. овог члана, резерве нафте или деривата нафте које се у истом резервоару мешају са обавезним резервама, имају исти третман у погледу извештавања и надзора, сходно овом закону, као и обавезне резерве.

Члан 25.

Енергетски субјекти који користе резервоаре у јавној својини и Дирекција, обављају послове складиштења обавезних резерви као поверене послове и складиште обавезне резерве у складу са уговором о складиштењу закљученим са Министарством.

Цену складиштења у складиштима из става 1. овог члана утврђује Влада на предлог Министарства, на основу методологије за одређивање цене складиштења у складиштима коју утврђује Влада.

Методологијом из става 2. овог члана, утврђују се елементи за обрачун и начин обрачуна цене складиштења одређене врсте обавезних резерви у одређеном складишту, који садрже оправдане трошкове пословања који чине: трошкове амортизације, одржавања, изградње, реконструкције и модернизације објеката, руковања складиштима, осигурања, заштите животне средине и друге трошкове пословања којима се обезбеђује одговарајућа стопа и рок повраћаја средстава од инвестиција у енергетске објекте за складиштење обавезних резерви.

Члан 26.

Складиштари који су на јавном тендеру понудили најповољније услове складиштења, складиште обавезне резерве у складу са уговором о ускладиштењу закљученим са Министарством.

Под најповољнијим условима складиштења сматра се најнижа понуђена цена складиштења обавезних резерви, уз испуњавање свих других услова прописаних јавним тендером.

Члан 27.

Складиштари су дужни да приликом закључења уговора са Министарством, предају Министарству утврђена средства обезбеђења за ускладиштење обавезне резерве.

Члан 28.

О количини, квалитету, структури и просторном распореду обавезних резерви, сходно овом закону и закљученим уговорима о складиштењу обавезних резерви, води се регистар обавезних резерви.

Регистар из става 1. овог члана води и континуирано ажурира Министарство.

Складиштари, Дирекција и енергетски субјекти који користе резервоаре у јавној својини дужни су да доставе Министарству податке потребне за вођење регистра из става 1. овог члана.

Министарство ближе прописује садржај и начин вођења регистра из става 1. овог члана, као и рокове и начин достављања регистра у складу са преузетим међународним обавезама.

Члан 29.

Министарство прописује образац месечног статистичког извештаја о количини, квалитету, структури и размештају обавезних и других резерви нафте, укључујући и обавезне резерве других држава које се на основу међудржавних споразума складиште на територији Републике Србије, а све у складу са Директивом ЕЗ 119/2009.

Складиштари, Дирекција и енергетски субјекти који користе резервоаре у јавној својини, дужни су да састављају месечне статистичке извештаје на прописаном обрасцу из става 1. овог члана и достављају их Министарству најкасније до десетог у месецу за претходни месец.

Министарство ближе прописује садржај и начин састављања обрасца из става 1. овог члана, као и рокове и начин достављања обрасца у складу са преузетим међународним обавезама.

Члан 30.

Дирекција, енергетски субјекти који користе резервоаре у јавној својини и складиштари који складиште обавезне резерве дужни су да:

1) на захтев овлашћеног инспектора, односно другог лица овлашћеног од Министарства ставе на увид исправе и сву потребну документацију која се односи на обавезне резерве као и да предметну документацију чувају најмање пет година од дана њеног настанка;

2) посебно означе и издвоје резервоаре намењене за обавезне резерве;

3) у сваком тренутку имају на стању ускладиштену количину обавезних резерви одговарајућег квалитета, осим у случају обнављања обавезних резерви и више силе, о чему обавештавају Министарство;

4) у сваком тренутку обезбеде приступ ускладиштеним обавезним резервама овлашћеном инспектору, односно другом лицу овлашћеном од Министарства;

5) у сваком тренутку обезбеде приступ ускладиштеним обавезним резервама и ставе на увид исправе и сву потребну документацију која се односи на обавезне резерве овлашћеним представницима међународних тела у складу са преузетим међународним обавезама.

Дирекција и складиштари који складиште обавезне резерве дужни су да предузму потребне мере ради благовременог спречавања настанка материјалне штете на роби која чини обавезне резерве и о томе одмах обавесте Министарство.

Члан 31.

Влада, на предлог Министарства, доноси програм мера како би у случају када је угрожена сигурност снабдевања енергијом и енергентима било омогућено брзо, ефикасно и транспарентно стављање на тржиште Републике Србије.

Програм мера садржи поступке и критеријуме за утврђивање поремећаја у снабдевању, надлежности и одговорности ради отклањања поремећаја у снабдевању, те поступке за нормализацију снабдевања тржишта Републике Србије. Програм мера садржи и поступање у случају доношења међународне одлуке о пуштању обавезних резерви на тржиште.

Одлуку о пуштању обавезних резерви на тржиште доноси Влада, а одлука садржи податке о количини и структури обавезних резерви које се пуштају, као и критеријуме продаје.

Одлуку из става 3. овог члана спроводи Министарство, а средства добијена продајом обавезних резерви су приход буџета Републике Србије.

IV. УПРАВЉАЊЕ И ОБЕЗБЕЂЕЊЕ СКЛАДИШНОГ ПРОСТОРА ЗА СМЕШТАЈ И ЧУВАЊЕ РОБНИХ РЕЗЕРВИ

Члан 32.

Дирекција складишти робне резерве у сопственим складиштима, јавним складиштима, код привредних субјеката, производијача и других лица, односно када се ради о лековима и медицинским средствима код правних лица којима је издата дозвола за промет лекова и медицинских средстава на велико са којима се закључује уговор о чувању, складиштењу, односно обнављању робних резерви.

Одлуку о изградњи, располагању, односно прибављању складишног простора за смештај и чување робних резерви доноси Влада, на предлог Дирекције.

Одлуку о коришћењу, односно давању у закуп и отказу уговора о закупу складишног простора за смештај и чување

робних резерви, доноси Дирекција, а одлуку о стављању хипотеке на непокретностима које користи за обављање своје делатности доноси Влада на предлог Дирекције.

Члан 33.

Складишни простор за смештај и чување робних резерви обезбеђује се куповином, реконструкцијом, изградњом или променом намене постојећих објекта, средствима која су Годишњим програмом предвиђена за инвестиционе потребе.

Годишњим програмом утврђују се инвестиционе потребе, нарочито према врсти, намени и величини објекта, као и изворима и висини потребних средстава за изградњу.

Члан 34.

Опрема и непокретности које користи Дирекција, а које нису у потпуности искоришћене за складиштење робних резерви, могу се дати у закуп на одређено време.

Давање у закуп се врши путем јавног огласа, односно јавног надметања, даваоцу најповољније понуде.

Изузетно, непокретности и опрема из става 1. овог члана могу се дати у закуп без плаћања надокнаде уз услов њиховог текућег и инвестиционог одржавања.

Влада ближе прописује услове издавања у закуп непокретности и опреме.

Члан 35.

Роба из робних резерви, односно средства, непокретности или опрема, не могу да буду предмет залоге нити обезбеђења потраживања трећих лица према складиштару или закупцу, као ни предмет било какве употребе, промене намене или убирања плодова без сагласности Дирекције.

Члан 36.

Складиштар или друго лице коме је роба из робних резерви, складиште или опрема поверена на чување, дужан је:

- 1) да се придржава одредаба уговора о чувању, складиштењу и обнављању, као и уговора о руковању и обезбеђењу;
- 2) да на захтев овлашћеног представника Дирекције омогући квантитативну и квалитативну контролу робе, односно средстава;
- 3) да на захтев овлашћеног представника Дирекције стави на увид исправе и сву потребну документацију која се односи на ускладиштене робне резерве;
- 4) да посебно означи и издвоји робу из робних резерви, односно да у сваком тренутку има на стању ускладиштену количину робе из робних резерви;
- 5) да омогући овлашћеним представницима Дирекције изузимање и премештај робе.

V. ПОСЛОВАЊЕ РОБНИМ РЕЗЕРВАМА У СЛУЧАЈУ ВАНРЕДНЕ СИТУАЦИЈЕ, ВАНРЕДНОГ ИЛИ РАТНОГ СТАЊА

Члан 37.

У случају ванредне ситуације, ванредног или ратног стања, Дирекција наставља са пословањем, на начин и под условима које одреди Влада.

Правна лица која производе, односно врше послове промета роба које су утврђене у структури робних резерви, дужна су да у случају ванредне ситуације, ванредног или ратног стања, производе, односно продају такве робе ради попуне и обнављања робних резерви, на основу посебног акта Владе.

VI. НАДЗОР

Члан 38.

Надзор над спровођењем одредаба овог закона и прописа донетих на основу овог закона врши министарство надлежно за послове трговине и пољопривреде преко тржишних и пољопривредних инспектора, као и министарство надлежно за послове енергетике и министарство надлежно за послове финансија, у складу са овлашћењима прописаним законом којим се уређује промет робе и услуга, односно други надлежни органи у складу са овлашћењима прописаним законом и прописима који су донети за спровођење тих закона.

VII. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Привредни преступи

Члан 39.

Новчаном казном од 1.500.000,00 до 3.000.000,00 динара казниће се за привредни преступ правно лице ако:

- 1) не поштује услове складиштења обавезних резерви у складу са чланом 20. тачка 3.) овог закона;
- 2) - **престала да важи -**
- 3) не омогући лицу овлашћеном од стране Министарства да врши контролу количине и квалитета ускладиштених

обавезних резерви, у складу са чланом 23. овог закона;

4) не омогући овлашћеним представницима међународних тела приступ усклађиштеним обавезним резервама, у складу са чланом 30. овог закона;

5) не поштује обавезе из уговора о складиштењу обавезних резерви закљученог са Министарством у складу са одредбама члана 27. овог закона;

6) не достави Министарству податке потребне за вођење регистра у складу са чланом 28. овог закона;

7) не обезбеди да резерве нафте или деривата нафте које се у истом резервоару мешају са обавезним резервама, имају исти третман у погледу извештавања и надзора, сходно овом закону, као и обавезне резерве, у складу са чланом 24. став 5. овог закона;

8) на захтев овлашћеног инспектора не стави на увид исправе и сву потребну документацију која се односи на обавезне резерве у складу са чланом 30. став 1. тачка 1) овог закона;

9) не означе посебно и издвоје резервоаре намењене за обавезне резерве у складу са чланом 30. став 1. тачка 2) овог закона;

10) нема у сваком тренутку на стању усклађиштену количину обавезних резерви одговарајућег квалитета у складу са чланом 30. став 1. тачка 3) овог закона;

11) не обезбеде приступ усклађиштеним обавезним резервама овлашћеном инспектору, односно другом лицу овлашћеном од Министарства у складу са чланом 30. став 1. тачка 4) овог закона;

12) не предузму потребне мере ради благовременог спречавања настанка материјалне штете на роби која чини обавезне резерве у складу са чланом 30. став 2. овог закона.

Уз привредни преступ из става 1. овог члана, правном лицу изрећи ће се и заштитна мера забрана правном лицу да се бави одређеном привредном делатношћу - енергетском делатношћу у трајању од шест месеци до три године.

Прекршаји

Члан 40.

- престао да важи -

VIII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 41.

Подзаконски акти за спровођење овог закона донеће се у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона, осим аката који су предвиђени у чл. 15, 17, 19, 25, 28, 29. и 31. овог закона који ће бити донети у року од 10 месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Подзаконски акт из члана 22. овог закона биће донет најкасније у року од 30 дана од дана доношења годишњег програма обавезних резерви.

Одредбе члана 22, члана 39. став 1. тачка 2) и члана 40. овог закона примењују се до дана почетка примене закона којим ће се уредити област накнада.

До доношења подзаконских аката прописаних овим законом, примењују се подзаконска акта донета на основу Закона о робним резервама ("Службени гласник РС", број 18/92).

Члан 42.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о робним резервама ("Службени гласник РС", број 18/92).

Члан 43.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".